

Že pred sedmo uro zjutraj so vojaki enote, ki ji poveljuje komandant Matevž Kirn, odšli iz vojašnice, otovorjeni s sodobno oborožitvijo. Odpravili so se na urjenje, ki je bilo načrtovano za ta dan. Le nekaj sto metrov od vojašnice je enota začela uresničevati načrt, v katerem je bilo med drugim zapisano: »... Enota mora preprečiti dovoz svežih sil in materialne opreme v naselje...« Enota se je razdelila na več manjših, ki so odšle v zasede ter na zavarovanje le-teh.

Nekaj minut pred osmo uro zjutraj se je iz vojašnice odpeljala tudi kolona vozil, ki je predstavljala sovražnikovo kolono in je imela namen, da se pripelje v naselje, kjer je bila »sovražnikova enota«. Po petih kilometrih vožnje je že kazalo, da enota TO ni prišla pravočasno do ceste, kjer naj bi postavili zasedo. Toda tedaj je zaropotalo, kot da se podira hrib, presenečeni vozniki pa so samodejno pritisnili na zavore ter s spremljevalci vred stisnili glave med ramena. Presenečenje je bilo popolno, kajti nihče ni pričakoval, da se bo enota razmestila na bregove ozke dolinice, kjer je bilo prostora komaj za nekaj slabotnega grmičevja. Pripadniki enote so se tam skrili tako dobro, da so se opazili sem ter tja le bliski iz puškinih cevi. Že po slabi minuti boja je bila zaradi bomb dolinica zavita v gost dim. (Podpisani sem spremljal kolono vozil; žal pa nisem uspel fotografirati dinamičnega dogajanja, ker so bili napadalci skriti, kasneje pa je bil njihov juriš ovit v gost dim.) Kolona vozil je bila v napadu »uničena«. V naselje se je skušala prebiti po drugi cesti, vendar je doživela podoben »sprejem«. Uničena je bila tudi v tretjem poskusu, ko se je hotela odpeljati v naselje po gozdni poti.

Po kratki analizi, ki so jo z vojaki enot opravili poveljniki: podporočnik Boris Ostrovršnik, kapetan Božo Prijanovič, vodnik Andrej Doles in kapetan Boris Kavalič, so ocenili, da je zasedam uspelo preprečiti sovražniku, da bi postojanko okrepil s svežimi silami in opremo.

Po kratkem počitku so se enote odpravile na daljši pohod proti naselju, kjer je imel »sovražnik« svojo postojanko. Med potjo so morale »razbiti« še nekaj »sovražnikovih« zased. Tudi te naloge so enote uspešno opravile in proti poldnevni so že prispele blizu naselja, ki ga je zasedel »okupator«. Kljub pomladanski vročini, ki je ta dan izjemoma pritiskala na prašne ceste, so vojaki predlagali poveljnikom, da na poti čimmanj počivajo in se tako preskusijo, koliko časa lahko zdržema hodijo. Zaradi tega so na cilj prišli debelo uro prej, kot je bilo načrtovano.

Enote je pred kosilom čakala še najtežja naloga tega dne. Po pospešenem pohodu so mo-

Na urjenju z delom enote teritorialne obrambe Franca Ravbarja-Viteza

Odbiti so bili vsi napadi

Med kosilom smo nekaj teritorialcev zmotili in jih povprašali, kako ocenjujejo urjenje:

Darko Eterovič, desetar: »Na urjenju je prav prijetno, zaradi tovarštva in prijateljstva, pa tudi naporno ni preveč. Večjih naporov nismo vajeni, nekoliko smo preokrogli in se hitro zasopemo, zato ni nič hudega, če malo stečemo. Več kondicije bi morali imeti... Doma se premalo gibamo. Prijetno pa je tudi zaradi vedrega vojaškega humerja, ki ga nikoli ne zmanjka. Tudi najnapornejše trenutke obrnemo na šalo.«

Andrej Tomšič, kuhar: »Zdi se mi, da smo tudi kuharske naloge v redu opravili. V vojašnici smo se nekaj dni pripravljali ter obnovili že pridobljeno znanje, tako da na terenu lahko skuhamo tudi v najtežjih razmerah. Na vaji tudi vreme ni nagajalo, sodelovanje je zelo dobro... Trdi s prebivalci kuharji dobro sodelujemo: odstopijo nam suha drva, vodo za kuhanje, skratka, kar potrebujemo.«

Mitja Lamut, vojak: »Prepričan sem, da bi lahko imeli še kakšen dan manj vaj, seveda pa bi morali program usposabljanja še bolj strniti. Te dni smo imeli precejšnjo srečo z vremenom. Kar prijetno je bilo. Tudi pohodi niso bili naporeni ali pa nisem občutil napora, ker imam precej kondicije. Hrana je bila dobra, vendar mislim, da je bila tista, ki so jo skuhali teritorialci na terenu, najboljša!«

Besedilo in fotografije: Brane Praznik

tribuna

Glasilo »Javna tribuna« izhaja od leta 1964 namesto Občinskih razgledov, ki jih je leta 1961 začel izdajati občinski odbor SZDL Ljubljana-Šiška. Glasilo ureja izdajateljski svet (predsednik Vukašin Lutovac) in uredniški odbor: France Kmetič, Brane Praznik, Vilma Prezelj, Franc Rozman (odgovorni urednik), Zlatko Šetinc (glavni urednik), Mario L. Vilhar (tehnični urednik — oblikovalec), Srečko Vrhovnik. Naslov: Javna tribuna, 61000 Ljubljana, Trg prekomorskih brigad 1, soba 415, telefon 555-021, int. 287. Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana, Kopitarjeva 2. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Fotografija: Franc Rozman